

Tractatvs De Pensionibvs Ecclesiasticis

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, 1671

Cap. LXII. De resignante nullum ius habente in beneficio, quod reseruata pensione resignauit. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98356](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98356)

Eminentiss. Cardin. Ottobon. *decis.* 14. num. 9. *Garf. de benefic. part. 1. cap. 5. num. 427.* Rota *decis.* 159. num. 14. *part. 5. recent.* & idem illi imputandum est, quod falsò expresserit illud, quod de iure exprime-
re non tenebatur; Felin. *in cap. ad aures, de rescript.* in 2. *conclus.* & ibi Dec. num. 11. Crescent. *decis.* 8. num. 1. Riccius *in collectaneo* 2449. *versic. & licet valor, & in praxi, parte 3. resolut.* 347. num. 6. & sequentibus; Marius Antonin. *lib. 1. resolut.* 78. num. 2. Mascard. *de probat. conclus.* 886. num. 6. Rota *in nouis decis.* 47. *de probat.* Capella Tholosana *de- cisione trigesima quinta:* videndus hac de re Iason *in l. edita num. 19. C. de eden. Craueta de antiq. temp. part. 4. §. absolutis, n. 62. fol. 203.*

3 Quod procedit si valor fuerit præcisè expressus in certa quantitate, & sub illa quantitatē certæ expressione; secus est, si non simpliciter & præ-
cisè sub certi valoris narratiua, sed cum modera- mine quod duas ex tribus partibus non excedat: sustinetur enim hoc casu intra valorem modera-
tum, Rota coram eodem Card. Ottobon. *decis.* 61. num. 1. 2. & 17. & *decis.* 76. num. 6. 8. 11. & 18. & *decis.* 163. num. 1.

4 Et supradicta procedunt, quamuis talis esset casus, in quo impetrans non tenebatur verum fructuum beneficii valorem exprimere, quia illi patere debet via quam elegit.

5 Neque releuant clausula, quæ in rescripto ap-
poni solent, quod verior valor exprimi possit: Quia hoc suffragatur, quando illa expressio verioris valoris sit ante expeditionem literarum, & non aliàs: Rebuff. *in 3. part. Signat. in verbo, etiam in hac Signatura, n. 6. 7. & 8.* nam post Literas expe-
ditas nihil addi potest: † ideo non obstante illa clausula, gratia est subreptitia & nulla, si verus valor non sit expressus in Literis, etiam si siue maior siue minor expressus fuerit: vt concludit Chokier *ad reg. Cancell.* 62. num. 25. post Ioannem Guttier. quem *ibidem* allegat, & sic resignans sub pensione conditionaliter non poterit pensionem exigere, nisi à Summo Pontifice nouam obtineat prouisionem.

7 Sed hic duo consideranda sunt, quorum alterum concernit Titularem resignantem; aliud pen-
sionarium resignarium. Quoad Titularem, po- test ipse excusari à mala expressione, non solum deducendo sextam partem de rigoro valore fru-
ctuum beneficii, prout solet Rota minuire de ve-

ro valore ad excusandum defectum veræ expres-
sionis, teste Buratto *decis.* 826. num. 3. *in fine:* † Sed 8 etiam probando iustam causam erroris, si similis expressio facta fuerit in præcedentibus collationi-
bus: item si ille valor iustificetur ex arrendamen- tis: denique si adsit publica vox & fama super va-
lore expresso, vt bene ad Gregor. XV. *decis.* 490. num. 12.

Eodem modo excusatur pensionarius à mala
expressione, si ignorauerit falsitatem causæ, aut
valoris, cuius occasione facta fuit pensionis refer-
uatio. Et hoc casu, si ipse ignorauerit, & resi-
gnatarius fuerit in mala fide, poterit agere contra
illum: Parif. *de resignat. lib. 1. quest.* 8. num. 44. quia
quamdiu fructus percipit resignatarius, tenetur
ad onus reale fructuum, & si velit agere in peti-
torio, tenetur probare nullitatem. Parif. *ibid.* num.
45. Si tamen agat vt sibi pensio soluat, non te-
netur probare validitatem pensionis, sed onus pro-
bandi spectat ad eum qui agit pro nullitate: *Garf. de benefic. part. 1. cap. 3. num. 136.* † Et in hoc 10
sensu accipienda censetur quæ tradit *Garf. dicta part. 1. capite 5. numero 514. cum decis.* Rotæ *ibidem*
allegata.

Si tamen in narratiua pensionis, falsa valoris 11
expressio facta fuerit tam per resignantem, quam
per resignarium, non potest illius falsam expres-
sionem ipse resignatarius allegare, ex Buratto *decis.*
477. n. 5. † Nec potest resignatarius iunari hac ex-
ceptione, quamdiu beneficium resignatum obtinet.
Mantica *decis.* 173. num. 4. Burattus *ibid.* num. 3.

Eodem modo si resignatarius per multum tem-
pus beneficium resignatum possederit vigore Lite-
rarum Apostolicarum, non potest illas vitio nulli-
tatis redarguere. Eminentiss. Card. Ottob. *decis.*
76. num. 21. post Crescent. *decis.* 17. n. 1. *de rescript.*
Rota *decis.* 286. num. 1. *part. 2. & decis.* 287. n. 17. p. 5.
recent. prout in casu quem tractat Parif. *de resign.*
lib. 6. quest. 2. num. 106. † Quia resignatarij non pos-
sunt cogere resignantem vt doceat de iure cesso,
aut illud iustificet, quando cessio facta fuit ex causa
resignationis super beneficio alicuius Tertij, si
cessio fuit acceptata per pensionarium, qui sol-
uit per multos annos, & non curauit assilire liti.
† Si tamen contendatur contra successorem in be-
neficio, pensionarius tenetur docere de iure cesso,
non tamen illud iustificare: *Garf. d. part. 1. cap. 3. num. 137.*

CAP V T LXII.

ARGVMENTVM.

E resignante, nullum ius habente in beneficio, quod resignauit reseruata
pensione; & quæ sit vis illius clausulæ, etiam si nullum ius, &c. Resignatio
simoniaca facit vt pensionis reseruatio non subsistat. Quomodo procedat
quod dicitur, gratiam collationis, & gratiam pensionis esse duas gratias
separatas; & vna corrueute aliam remanere validam. Si resignatarius non publicauerit,
validam esse nihilominus pensionis, vel fructuum reseruationem. Denique quid di-
cendum sit de reseruatione pensionis super beneficio patronato, quando resignatio facta
fuit spreto Patrono laico.

SVMMARIVM.

1 Pensio reseruata illi qui resignauit beneficium, in
quo nullum ius habebat, nulla est.

2 Si resignans tituli sui nullitatem exposuerit, pensio
illi reseruata valida est.
3 Sicut resignatio nulla est, ita & pensionis reser-
uatio.

4 Tertium

Tract. de Pension. Eccles. Cap. LXII. 179

- 4 Tertius impetrans ob defectum tituli resignantis, non tenetur ad solutionem pensionis.
- 5 Causa resignationis expressa falsa est, si resignatio sit nulla.
- 6 Pensio ex falsa causa reservata, nulla est.
- 7 Ampliatur ut procedat, quamvis reservatio pensionis esset munita auctoritate Summi Pontificis.
- 8 Qui possedit duo incompatibilia, si unum sub pensione resignauerit, non tenet resignatio, nec pensio.
- 9 Clausula, ne nimium dispendium patiatur, non potest verificari in eo, qui nullum ius habet in beneficio.
- 10 Ampliatur ut procedat, quamvis resignatio facta fuisset conditionaliter, cum clausula & non aliis.
- 11 In resignatione simoniaca non abdicatur ius a resignante.
- 12 Ampliatur ut procedat in quacunque resignatione nulla.
- 13 Si quis post resignationem nullam matrimonium contraxerit, vel mortuus fuerit, beneficium vacat per obitum, vel per matrimonium, & non per resignationem.
- 14 Noua promissio hoc casu non suffragatur, si Pontifici fuerit expositum, beneficium vacare per resignationem, ex sententia Parisij.
- 15 Resignatio simoniaca subsistit in prauidium resignantis.
- 16 Quando in resignatione commissa fuit simonia, beneficium potest impetrari ex capite simonia.
- 17 Beneficium simoniace resignationis non potest vacare per obitum resignatarii.
- 18 Si resignatio fuerit simoniaca, impetranti per obitum resignatarii non coepetunt remedia possessoria.
- 19 In resignatione simoniaca pensionis reservatio corrumpit: Beneficium simoniace resignationis impetrari debet ex capite simonia, & sufficiunt clausulae generales, siue praemissa, siue alio quouis modo, ibid.
- 20 Quando gratia pensionis est independens a gratia provisionis, annullata provisione non corrumpit pensio.
- 21 Culpa impetrantis beneficium non nocet Tertio pensionem impetranti, quando beneficium vacat per obitum.
- 22 Qua sit differentia hoc casu inter vacationem per obitum, & per resignationem.
- 23 In resignatione si adsit inhabilitas resignantis, illa nocet pensionario, secus est si nullus adsit in eo defectus.
- 24 Quamvis resignatarius non publicauerit, pensio tamen in fauorem resignantis subsistit.
- 25 Resignanti, qui pensionem tenuit, culpa resignatarii nocere non debet.
- 26 Secundus resignatarius potest impugnare pensionem reservatam primo resignanti, qui non publicauerat.
- 27 Resignatio facta spreto Patrono laico, est nulla.
- 28 Pensio reservata sine consensu Patroni, est valida, si Papa fuerit expressum ius patronatus.
- 29 Papa sine consensu Patroni pensiones imponere potest, aut eas prorogare, vel transferre.
- 30 Collatio facta sine consensu Patroni habet implicitum statum validitatis.
- 31 Resignatio facta spreto patrono laico, uti ipso repugnante, nulla est, ita & pensionis reservatio in eadem resignatione facta.

In consequentiam praemissorum dubitari potest utrum valida sit pensionis reservatio facta ad utilitatem illius qui beneficium resignauit, in quo titulum non habebat. Exemplum afferri potest

de eo, qui cum beneficium Sacerdotium requirere haberet, iussus erat intra annum ad illud promoueri; & cum huic obligationi non satisfecisset, illud resignauit reservata sibi pensione.

Sanè si talis resignans tituli sui nullitatem Summo Pontifici exposuerit, maxime adhibita illa clausula, (etiam si in illo beneficio nullum cedenti ius competere), tali casu non est dubium quin resignatio sit valida, & pensionis reservatio. *Garf. de benef. parte 11. cap. 3. n. 132. Nauarr. cons. 1. n. 10. versio. quarto, quod reservatio, sub tit. de rescript. in impressione Lugdunensi, anni 1591. quod in aliis editionibus est, consil. 12. †* Sed si non fuerit exposita Summo Pontifici nullitas tituli, vel expressis verbis, vel per clausulas aequivalentes, sicut resignatio nulla est, ita nec valet pensionis reservatio: † Et propterea si Tertius quidam ob resignationis nullitatem, propter defectum tituli resignantis impetraverit, non tenebitur ad solutionem pensionis; ex Regula generali, quae hac in materia stabilienda est, † Quod quoties resignatio ex defectu tituli, aut aliis ipso iure est nulla, pensionis pariter reservatio est nulla, quando fuit imposita causa resignationis: ut aduertit Paris. *de resignat. lib. 6. quest. 2. n. 76. & 105.* quia tunc cessat causa propter quam pensio conceditur, nempe causa resignationis, & sic cessante causa, cessare debet effectus: *l. adigere, §. quamvis, de iure patronat. l. si pater, ff. de hered. instit. l. generaliter, C. de Episc. & Clericis, cap. cum cessante 60. de appellat. †* Et cum causa, ob quam concessa est pensio: sit falsa, nempe resignatio quae non subsistit, pensionis reservatio nulla est. *Paris. dicta quest. 2. lib. 6. n. 77. Verall. decis. 298. n. 1. part. 2. †* Etiam si fuerit reservata auctoritate Summi Pontificis: *Garf. dicta part. 1. c. 5. num. 280.* Vnde si quis beneficium resignauerit post allocationem alterius beneficii incompatibilis, cuius antea possessionem fuerat adeptus, non potest illud resignare, & resignatio tanquam facta ex falsa causa, nulla est. *Rota decis. 491. n. 4. part. 4. recent. tom 2. nec per consequens subsistit hoc casu pensionis reservatio. †* Item quia in resignationibus solet apponi illa clausula, *ne resignans ex resignatione nimium dispendium patiatur*, talis clausula redditur falsa in casibus, in quibus resignans nullum ius habet in beneficio: † Non enim dicitur dispendium pati, qui nullum ius habet in re, cui renunciat: ut in *l. manumissionis, ff. de instit. & iure, quem textum ad hoc allegat Gambart. de off. legati, lib. 6. num. 150. †* Idque nonobstante resignatione conditionali, & non aliis, &c. quia conditio habetur pro impleta, quando non potest adimpleri propter factum & culpam illius, in cuius fauorem adiecta fuit: *l. iure civili, ff. de condit. & demonstr. l. in executione, §. fin. ff. de verb. oblig. cap. cum stat per eum, de reg. iuris in 6. l. in iure civili, & ibi. Dec. & Cagnolus, de reg. iur. Garf. dicta parte 11. cap. 3. num. 140. & 141.*

Sed in resignante simoniace maior videtur difficultas, si vera sit sententia asserentium per renunciationem simoniacam non abdicari ius a resignante; quam tenet Rebuff. *in praxi, part. 3. tit. de modis amit. benef. n. 35. & 36. Rota decis. 1251. apud Verall. parte 2. †* Sicut dicitur de qualibet alia resignatione nulla, per quam non abdicatur ius a resignante, ut per eundem Verall. *decis. 215. n. 3. ubi dicit, quod si quis renunciauerit simoniace, vel aliis nulliter, non abdicatur ius ab eo.*

Et ideo si post talem renunciationem contraxerit matrimonium, beneficium illud non vacat per renun-

renunciacionem, sed vacat per matrimonium, & si post renunciacionem simoniacam moritur, beneficium vacat per obitum, non per resignationem: Mohedanus *decis. 4. de simonia*, alias *decis. 245.*

14 Flamin. *Parif. lib. 1. q. 3. num. 100.* † ob id noua promissio non suffragatur, si narratum fuerit Papæ, quod beneficium vacabat per resignationem; quia si fuisset expositum illam fuisse labe simoniæ infectam, sine dubio Papa non approbasset resignationem, nec per consequens pensionis reservationem: *Parif. dicto lib. 1. quest. 3. num. 101. & sequentibus*, ubi concludit, in similibus casibus ius non abdicari à resignante. Et hæc est Patifij sententia.

15 Sed omiffa ista controuersia, in qua nos alias censuimus resignationem simoniacè factam subsistere in præiudicium resignantis, vt ab eo beneficium per impetrationem amoueri possit, vt diximus in *quest. benef. in 1. volum. part. 2. cap. 4. §. 7. n. 13.*

16 † Concludendum est etiam in hoc casu nullitatis resignationis ex capite simoniæ resignatione subsistente (in quantum agitur de præiudicio sic resignantis) illud beneficium impetrari posse: & per consequens, impetrantem tale beneficium ex capite simoniæ non teneri exprimere quod illud vacet per obitum resignantis, cum vacet & impetretur vt vacans ex capite simoniæ. Quod etiam tenet Add. ad Louet *litera B. num. 13. column. 8. versic. Ce qui a mesme lieu*, dicens quod in renunciacione in fauorem siue ex causa permutationis simoniacæ facta, licet sit ipso iure nulla, tamen tenet in præiudicium renunciantis, nec datur regressus, adeo vt beneficium vacet in fauorem Tertij impetrantis tanquam per renunciacionem simoniacam, ubi etiam allegat Additionem ad *consil. Decij 118.* & alia iura folio mibi 69. adde Innoc. in *cap. cum vniuersorum de rerum permutat. in verbo amoto*, ubi aperte dicit, resignationem simoniacè factam non tenere: Rota *decis. 7. in antiquis, sub tit. de renunciacione, alias decis. 235.* Gemin. *consil. 126. Bertrand. consil. 2. 3. Viso: num. 30. part. 1. 2. 20.*

17 luminis. † Vbi dicit, quod simoniaca resignatio adeo nulla est, vt per eam nullum fuerit ius quæsitum resignatario, & quod si resignatarius moriatur, beneficium non potest vacare per eius obitum; quia illi nunquam fuit quæsitum.

18 Et propterea si quis impetrauerit illud beneficium tanquam vacans per obitum resignatarij in simoniaca resignatione, non potest intentare possessionem Retinendam, cum ipsi nullum ius fuerit acquisitum; & si probaret se per aliquod tempus possedisse, & de possessione eiectionem fuisse, non potest intentare remedium recuperandæ possessionis: post Anton. de Buttr. in *cap. constitutus, de filiis presbyt.* & Specul. in *tit. de restit. spoliat. super rubrica, & in §. nunc dicamus n. 8.*

19 Nulla ergo existente simoniaca resignatione, nullum ius resignatario queritur totumque ius resignantis corrumpitur, in iis quæ ipsius concernunt præiudicium; & per consequens reservatio pensionis subsistere non potest, ex supradictis: & probauimus *supra in cap. 12. num. 6.* Rectius igitur faciet impetrans, si petat sibi conferri beneficium tanquam indebitè detentum per talem, ob vitium simoniæ, & alias quouis modo ob titulorum nullitatem, &c. quia omiffa illa discussione, vtrum per simoniacam renunciacionem ius fuerit abdicatum à renunciante, hoc certum est, quod beneficium simoniacè resignatum, ex capite simoniæ impetrari potest, vt aduertit Additio ad *Parif. lib. 1. quest. 3. num. 99.* aut etiam suppresso vacationis ge-

nere certo modo: Rebuff. *de simonia in resignat. num. 11.* quia sub clausula, *siue præmissio, siue alio quouis modo*, continetur vacatio per simoniam: *Parif. de resignat. lib. 8. quest. 7. num. 156.* Barbof. *de claus. cap. 172. num. 2. & 5.* Et idè cum quidam Canonicatum resignasset sub reservatione pensionis, deinde verò ad beneficium reuerti vellet, sub eo prætextu quod in magno mortis periculo illud resignauerat, (quo casu ex æquitate datur regressus in Gallia) aut saltem pensionem assequi: Respondi illi nec regressum, nec pensionem deberi; quia aderant manifestæ coniecturæ simoniæ in illa resignatione adhibitæ, cum appareret ex epistolis debite recognitis; per quas probari simoniam seu confidentiam testatur Menochius *lib. 5. presumpt. 9. n. 18.* post Verall. *decis. 200. part. 1.* & sic resignans iam erat effectus incapax illius beneficij, etiam in Gallia, vt probauimus in *nostris q. benefic. lib. 1. cap. 89. n. 17.* & tradit Petr. Gregor. in *Instit. rei benefic. cap. 26.* Charondas *lib. 1. responsio 47. & lib. 8. responsio 109.* Cum ergo hoc casu vacatio ipso iure resulteret, non solum pensionis impositio ex iam dictis nulla est, sed nec datur regressus ad beneficium quod iam vacabat ex capite simoniæ vel confidentiæ, & sic nec beneficium possidere poterat, nec illud resignare. Rebuff. in *praxi, tit. de modis amit. benefic. n. 51.* Gonzal. ad *reg. mensium gloss. 15. num. 146. & 147.* Rota *decis. 377. n. 1. part. 3. recent.*

Sed hic non leuis insurgit difficultas, cum in *dicto cap. 12. n. 1. & sequentibus*, dictum fuerit, quod gratia collationis beneficij, & gratia pensionis, vnde duæ gratiæ separata: & idè nulla existente gratia collationis, non idè annullatur gratia reservationis pensionis, vt clarè probat Gonzal. ad *reg. 8. gloss. §. 9. n. 60.* † ubi dicit, quod si vacante aliquo beneficio, Papa conferat illud Petro cum reservatione pensionis annuæ centum ducatorum ad fauorem Ioannis, si collatio facta Petro sit nulla, ex aliquo vitio obreptionis, vel subreptionis, seu incapacitatis illius, & postea impetret Antonius illud beneficium per obitum vt vacans vt prius, quamuis in gratia impetrationis nulla facta fuerit mentio pensionis, tamen iste vltimus qui impetrauit tenetur nihilominus soluere pensionem, prius ad vitulationem Ioannis reservatam; quia prima concessio duas continebat gratias, vnam collationis beneficij, & aliam reservationis pensionis: Et quamuis vna deficiat, altera tamen subsistit; maxime cum quilibet literas suæ gratiæ distinctas & separatas expediat, vt solitum est; & quod duæ istæ gratiæ sint inter se distinctæ, & vna deficiente altera subsistat, dicit Rota *part. 6. recent. decis. 213. n. 18.*

Huius difficultatis resolutio non erit difficilis, si distinguamus casum reservationis pensionis super beneficio vacante, per illius qui beneficium obtinet, resignationem, & sic ex facto ipsius; & eius quæ fit super beneficio vacante per obitum, aut aliis modis præter resignationem: in secundo casu loquitur Gonzal. *loco cit.*

In casu autem resignationis iterum distinguendum est, aut enim nullitas resignationis procedit ex incapacitate & inhabilitate resignantis per eum incurfa ipso iure, vel per sententiam in iudicium transactam; & tunc sicut ipse est incapax ad possidendum beneficium, & priuatus ipso iure; ita & incapax est ad illud resignandum, & pensionem sibi mediante resignatione reservandam, vt superius probatum fuit: Aut nulla adest inhabilitas, nec

Tract. de Pensionib. Eccles. Cap. LXIII. 181

nec culpa, aut delictum resignantis; & hoc casu pensio per eum seruata subsistit non obstante culpa, negligentia, vel delicto resignatarij. ¶ Unde licet resignatarius non publicauerit, remanet in suo robore gratia pensionis tanquam diuersa; quia nulla hic interuenit culpa resignantis, sed solius resignatarij; & in effectu hoc expressè declarauit Summus Pontifex Gregorius XII. in sua constitutione edita super publicatione resignationum, in §. reservationibus, in his verbis: *Reseruationibus omnibus, nominis, administrationis, fructuum etiam omnium ac pensionum, & aliarum rerum quarumcunque, nec non facultatibus, indultis, & aliis concessionibus, tam ipsis resignantibus seu cedentibus, qui tum possessionem ab initio ipsa dimiserint, quam aliis ex huiusmodi resignationibus seu cessionibus a Sede Apostolica nihilominus validis plenique effectum sortituris, &c.*

25 Et hoc iure optimo statutum est, quia cum resignans non deliquerit, sed resignatarius, non debet resignans ex alterius culpa & delicto puniri: *l. rescriptum, §. de his quib. ut in dign. & qui non deliquit, puniri non debet: l. sancimus, C. de pæn. Parit. de resignat. lib. 11. quest. 7. num. 58.*

26 Et propterea si resignans hodie, ius antea acquisierat ex resignatione alterius mortui, qui non publicauerat resignationem in sui fauorem factam, & ea de causa beneficium illius erat suppositum impetrationi, & per consequens omne ius suum amiserat, si in fauorem secundi resignauerit, non impeditur secundus iste resignatarius dicere de nullitate primæ collationis, quamuis consensum præstiterit huic pensioni in hac secunda resignatione seruata: quia quoad primam resignationem dicitur Tertius, & eius consensus respicit secundam prouisionem, non primam: *Parit. de resignat. lib. 11. quest. 7. num. 61. Garl. dicta part. 11 cap. 3. num. 135.*

27 Sed circa præmissa aliud mouetur dubium, quia

certum est quod resignatio beneficij existentis de iure patronatus Laicali, sine patroni consensu est nulla; *Gig. de pension. quest. 23. num. 4. Viuian. de iure patron. lib. 13. cap. 10. num. 76.* ¶ Et tamen non obstante hac nullitate, remanet nihilominus pensio, & suum sortitur effectum; quamuis resignatio sit nulla, dummodo constet Summo Pontifici beneficium esse de iure patronatus, ut alias diximus, & probat *Gigas dicta quest. 23. num. 8. Rebuffus in 3. parte signat. in verb. nec non iure patronatus, num. 27. & 48. Seraph. decis. 1264. num. 1.* ¶ Potest enim Papa absque alicuius consensu pensiones imponere, transferre, & prorogare: *Caccia-lup. de pension. quest. 5. quare cum de potestate dubitari nequeat, sufficit quod constet de voluntate, prout constat, quando fuit illi expositum, beneficium esse de iure patronatus Laicali; Rota apud Zacch. de oblig. Camer. decis. 138. num. 3. & 689. part. 4. diuers.*

Ad dubium respondetur resignationem beneficij dependentis à præsentatione Patroni Laici nullo illius interueniente consensu, non esse ipso iure nullam, sed habere statum implicitum validitatis; *Card. in Clem. 1. de supplend. negl. Prelator. n. 11. Felin. in cap. cum Bertoldus, num. 10. & 14. de re iudicat. Viuian. de iure patr. part. 2. lib. 12. cap. 5. ita ut si patronus sciat resignationem, & taceat, illa firma & valida remaneat: Abb. in cap. cum Ecclesia, num. 12. de causa possess. & propriet. ¶ Unde si ob non contradictionem Patronorum resignatio valida remaneat, sequitur validam quoque fore pensionis reservationem, & è conuerso, Patronis contradicentibus, & resignationem sine illorum consensu factam impugnantibus, ex nullitate resignationis, sequetur nullitas reservationis pensionis, ex eo quod remanet seruata de consensu illius, qui nullum ius habet in beneficio, & consensus præstitus fuit tanquam super re aliena; Rota decis. 213. num. 11 part. 6 Recentiorum.*

CAP V T LXIII.

ARGVMENTVM.

I LV M, qui beneficio ipso iure priuatus est, resignare & pensionem seruare non posse, referuntur quinquaginta duo casus, in quibus vacatio beneficij inducitur ipso iure: utrum incendij author vel consultor beneficium resignare & pensionem seruare possit: quæ sit incendiariorum pœna? Ex quibus clausulis resignatio facta per eum qui ipso iure priuatus est, possit reddi valida? Cessionem iuris ex transactione non collusoria cum reservatione pensionis esse validam, quamuis cedens non haberet ius in beneficio cesso.

SVMMARIVM.

- 1 Priuatus beneficio ipso iure, pensionem seruare nequit.
- 2 Secus est de eo qui per sententiam priuandus est.
- 3 Iuri, quod quis non habet, renunciare non potest.
- 4 Varij casus enumerantur, in quibus beneficia vacant ipso iure.
- 5 Incendiarij qui dicantur.
- 6 Incendiariorum pœna quæ sint de iure Canonico in foro contentioso.
- 7 Quas circumstantias Index considerare debeat in Sanleger. de Pensionib.

- 8 Accusatus de incendio potest resignare seruata pensione.
- 9 In dubio indicandum est non esse locum pœna priuationis beneficij.
- 10 Ex quibus clausulis valida reddatur resignatio illius qui ipso iure priuatus est.
- 11 Clausula suffiunt ad hoc ut priuatus ipso iure possit resignare, & pensionem seruare, si ex illis constet de mente Pontificis.
- 12 Pensio seruata ex causa concordie approbate, quamuis cedens liti nullum ius haberet in beneficio, est valida.

Q Ex